

Sygn. akt II Ca 2237/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący:	SSO Katarzyna Serafin-Tabor
-----------------	-----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2015 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.

przeciwko M. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie z dnia 19 czerwca 2015 r., sygnatura akt I C 1011/14/N

oddala apelację.

SSO Katarzyna Serafin-Tabor

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 16 listopada 2015 r.

Niniejsza sprawa była rozpoznana przez Sąd Rejonowy w postępowaniu uproszczonym. Również Sąd Okręgowy jako Sąd II instancji rozpoznał sprawę w postępowaniu uproszczonym.

Sąd Odwoławczy nie prowadził postępowania dowodowego, zatem na zasadzie art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku obejmować będzie jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja okazała się nieuzasadniona.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Okręgowy przyjmuje za własne. W pierwszej kolejności podnieść należy, że dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotne znaczenie miało ustalenie odpowiedzialności pozwanego wobec powodowej spółdzielni za opłaty związane z zajmowanym przez pozwanego lokalu, wysokości zobowiązania z tytułu opłat oraz ewentualne wysokości kwot uiszczonych z tego tytułu przez pozwanego.

W sprawie niniejszej powodowa Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) dochodzi od pozwanego M. P. kwoty (...)zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (27 sierpnia 2013 roku) do dnia zapłaty z tytułu zaległych opłat

eksploatacyjnych za okres od 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. z tytułu czynszu i opat niezależnych od Spółdzielni. W pozostałym zakresie postępowanie zostało umorzone wobec sukcesywnego ograniczania powództwa.

Roszczenie powodowej Spółdzielni znajduje oparcie w przepisach art. 4 ust. 1 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U. z 2003 roku, Nr 119, poz. 1116 j.t.) zgodnie z którym osoby niebędące członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, są obowiązane uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat na takich samych zasadach, jak członkowie spółdzielni, z zastrzeżeniem art. 5. Z kolei art. 4 ust. 1 ustawy dotyczący obowiązków w tym zakresie członków spółdzielni stanowi, że członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu.

Powodowa Spółdzielnia dochodząc przedmiotowego roszczenia przedstawiła wykazy należności za lokal pozwanego w spornym okresie, a pozwany przyznał, że przysługuje mu spółdzielcze własnościowe prawo do tego lokalu. Jednocześnie na wezwanie Sądu I instancji powodowa Spółdzielnia przedstawiła szczegółowe zestawienie naliczeń opłat związanych z lokalem pozwanego. Pozwany natomiast nie kwestionował skutecznie rzetelności i prawidłowości przedstawionych zestawień. Z przedłożonych przez stronę powodową wykazów należności za lokal wynika, że w spornym okresie pozwany nie płacił całości wymagalnych opłat eksploatacyjnych oraz za media.

Sąd Okręgowy rozważając wszystkie okoliczności niniejszej sprawy uznał dochodzone przez powodową Spółdzielnię roszczenie za uzasadnione zarówno co do zasady, jak i wysokości. Skoro strona powodowa przedłożyła wykazy naliczeń opłat za mieszkanie pozwanego, które w spornym okresie osiągnęły kwotę (...)zł zaległości, a pozwany tych naliczeń skutecznie nie zakwestionował, to w celu uwolnienia się od odpowiedzialności powinien był wykazać, że wymienioną kwotę zapłacił lub że zobowiązanie wygasło w inny sposób. Takiemu wyzwaniu jednak nie sprostał. Pozwany nie przedstawił pokwitowań dokonywanych płatności, a dołączone do akt zaświadczenia Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w K. (karta świadczeń rodzinnych) nie dają podstaw do stwierdzenia w jakiej części i terminach zostały one przekazane do Spółdzielni oraz czy w ogóle to nastąpiło. Dokumenty te, ani zeznania świadka B. M. nie dają podstaw do przyjęcia, że świadczenia były przekazywane przez MOPS bezpośrednio do Spółdzielni, a więc to pozwany powinien wykazać tę okoliczność, ewentualnie przedłożyć pokwitowania wpłat dokonanych osobiście. Wobec powyższego bezprzedmiotowe są rozważania na temat sposobu zarachowania wpłat dokonanych przez pozwanego w kontekście art. 451 k.c., skoro pozwany nie wykazał ich wysokości, a tym bardziej nie wykazał spełnienia świadczenia za sporny okres. Stwierdzić zatem należy, że wbrew zarzutom apelacji, wyrok Sądu I instancji oparty jest na trafnych założeniach o wysokości długu i braku wykazania przez pozwanego spełnienia świadczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na zasadzie art. 385 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

SSO Katarzyna Serafin-Tabor